
**RAISIO KULOINEN
PAPINKALLIO I**

**RAUTAKAUTISEN ASUINPAIKAN
KAIVAUS
2.5.-8.7.2003**

Jari Näränen

SISÄLTÖ

KOHDETIEDOT	I
JOHDANTO	1
PAPINKALLION TUTKIMUSHISTORIA	1
MITTAUKSET, KAIVAUSMENETELMÄT JA DOKUMENTOINTI	2
HAVAINNOT	3
Tasot	3
Puujäänteet	7
Löydöt	8
HAVAINTOJEN TULKINTA JA AJOITUS	9
LIITTEET	

KOHDETIEDOT

Raisio, Kuloinen, Papinkallio 1, rautakautisen asuinpaikan kaivaus 2.5.-8.7.2003.

Kaupunki: Raisio
Kylä: Kuloinen
Tila: Rno: 1: 657
Maanomistaja: Raision kaupunki
Sijainti: Peruskartta 1043 09 Turku
x = 6708 03 (6717110,96 yhtenäiskoordinaatisto)
y = 1565 36 (3235543,09 yhtenäiskoordinaatisto)
z = 16-19 m m.p.y.

Kiintopiste: Oma korkeuspiste 19,39 m m.p.y. (Papinkallio 1:n länsireunalla sijaitsevassa maakivessä). Korkeus siirretty Raision kaupungin mittamiesten toimesta kesällä 2000 ja on N60 -järjestelmän mukainen.

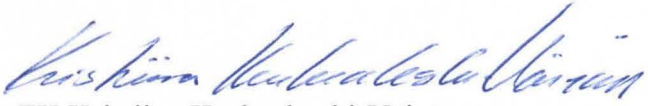
Kenttätyönjohtaja: FM Jari Näränen
Tutkimuksen valvoja: FK Kristiina Korkeakoski-Väisänen
Työntekijät: Avustava arkeologi FM Kirsi Sipiläinen, piirtäjä Hanna-Leena Salminen sekä kaivajat Tiina Jaatinen, Kalle Hyytiä, Tuija Jyrkkiö, Joel Hannikainen, Saara Jalava, Satu Iivonen, Anna Vartiala ja Janina Laine.

Työtuntimäärä: 1840
Tutkittu pinta-ala: 27 m².
Rahoittaja: Raision kaupunki.
Aiemmat tutkimukset: Hirviluoto Anna-Liisa 1960: koekaivaus; Brusila Heljä 1977: inventointi; Bergström Matti 1985: koekaivaus; Sipiläinen Kirsi 2000: koekaivaus; Näränen Jari 2001: kaivaus.

Aiemmat löydöt: KM 22949: 1-15, TYA 731: 1-1336, TYA 734: 1-1646.
Tutkimuksen löydöt: TYA 816: 1-847
Mustavalkonegatiivit: TYA 24405-24436
Diapositiivit: TYA 330: 1-33
Liitteet: Kuvaluettelot, karttaliitteet (pintavaaituskartta, 9 tasokarttaa, pohjavaaituskartta, profiilikartta ja yksityiskohtakartta).

Turussa 29.04.2004

FM Jari Näränen
Kaivausjohtaja


FK Kristiina Korkeakoski-Väisänen
Kaivausten valvoja

JOHDANTO

Kaivauksia Kuloisten Papinkalliolla jatkettiin kesällä 2003, koska haluttiin kaivaa koeojien ja kaivausalue A väliin jäänyt tutkimaton alue. Vuoden 2001 tulosten perusteella tiedettiin, että alueen lounaiskulmasta löydetty kiukaanjäännös jatkui valitulle tutkimusalueelle.

Kaivausten yhteydessä toteutettiin myös Menneisyyttä etsimässä - projekti, jota Opetusministeriö tuki 5000 € suuruisella avustuksella. Projekti tarjosi Raision viidennen ja kuudennen luokan oppilaille mahdollisuuden osallistua oikeille arkeologisille kaivauksille. Tätä varten oli kaivauksilla toukokuun ajan paikalla kaksi arkeologia.

Kaivaukset Papinkalliolla toteutettiin 2.5.-8.7.2003. Kaivaustyövoimana toimivat toukokuussa Menneisyyttä etsimässä – projektiin osallistuvat Raision viidennen ja kuudennen luokan oppilaat sekä kesäkuussa ja heinäkuussa kaupungin kesätöihin palkkaamat nuoret, joita kaivauksilla työskenteli kesäkuussa neljä ja heinäkuussa neljä. Lisäksi kaivaushenkilökuntaan kuului kaivausjohtajan lisäksi piirtäjä ja toukokuussa avustava arkeologi.

PAPINKALLION TUTKIMUSHISTORIA

Papinkallion tutkimuksellinen historia alkaa vuodesta 1960, jolloin Anna-Liisa Hirviluoto (1960) suoritti paikalla pienimuotoisen koekaivauksen. Tämä koekaivaus oli osa laajempaa inventointityötä, jota Hirviluoto Raisiossa suoritti mm. Kuloisten, Ihalan ja Kauriin kylien alueita halkovan uuden Turku-Rauma moottoritien linjauksella. Papinkalliolla Hirviluodon huomio kiinnittyi Papinkallio 1:n keinotekoisesti tasatulta vaikuttavaan lakeen ja niin päätettiin tutkia, oliko kyseinen ilmiö ihmisen toiminnan tuotosta. Koekaivaus tehtiin Papinkallion koillissyrtään, lähelle uutta tielinjaa. Turpeen alta tuli esiin n. 30-40 cm vahvuudelta nokea, kuumuudesta halkeilleita kiviä ja savitiivistettä. Tästä Hirviluoto päätteli, että kyseessä on joko rakennuksen pohja tai kalmisto. Koska tielinjan ulkoluiska olisi hävittänyt osan muinaisjäännöksestä, pyydettiin TVH:lta linjan muutosta. Tämän tuloksena tielinjaa siirrettiinkin vajaa kymmenen metriä Papinkalliosta pois päin.

Seuraavan kerran Papinkallio mainitaan arkeologisessa yhteydessä vuonna 1977, kun Heljä Brusila (1977) suoritti inventointia kohteenaan Raision muinaisjäännökset. Tällä kertaa uusia koekaivauksia ei järjestetty, mutta 1980-luvun puolivälissä Papinkalliolla kaivettiin taas. Kyseessä oli Matti Bergströmin (1985) suorittama koetutkimus ja tällä kertaa tutkittiin molempia Papinkalliolla sijaitsevia mäennyppylöitä (Papinkallio 1 ja 2). Alueelle tehtiin yhteensä 35 koekuoppaa, joista 30 Papinkallio 1:lle ja 5 Papinkallio 2:lle. Useimmista Papinkallio 1:lle tehdyistä koekuopista saatiin todisteita, jotka viittasivat siihen, että paikalla oli sijainnut joko rautakautinen asuinpaikka tai kalmisto. Löytöinä oli mm. savitiivistettä, keramiikkaa, hiiltä, palanutta savea sekä yksi rautaniitti. Kulttuurimaakerros koekuopissa oli paksuudeltaan jopa 40 cm ja paikoitellen siinä oli havaittavissa runsaasti hiiltä, nokea ja palaneita kiviä. Sen sijaan Papinkallio 2:lle tehdyistä koekuopista löydettiin ainoastaan muutama pala savitiivistettä.

Kesällä 2000 päätettiin Papinkalliolla järjestää lähtökohdiltaan puhtaasti tutkimuksellinen koekaivaus (Sipiläinen 2000). Kaivaukset toteutettiin Raision kaupungin ja Turun yliopiston arkeologian oppiaineen välisenä yhteistyönä. Kaivaukset keskittyivät Papinkallio 1:ksi nimetyn maapäällysteisen kalliokumpareen laelle. Paikalle tehtyjen koeojien avulla pyrittiin saamaan vastauksia muinaisjäännöstä ja sen luonnetta koskeviin kysymyksiin. Löytöjä kesän kaivauksista saatiin avattuun alaan nähden runsaasti. Massalöytöryhmiä olivat mm. palanut ja sintraantunut savi, savitiiviste sekä palanut luu. Keramiikkaa löydettiin myös melko paljon. Vanhinta keramiikkatyyppeä edusti Papinkallion löydöissä Morbyn keramiikka ja nuorina 1000-luvun jälkimmäiselle puoliskolle ajoittuva vinoristikkokuviainen keramiikka. Paikalta löydettiin myös kokonaisia ja katkelmallisia metalliesineitä mm. rautaniittejä ja -nauloja, rautaveitsi ja joitakin solkien kappaleita. Koeojista paljastui kulttuurikerros, jonka paksuus vaihteli 10-35 cm välillä ja painottui kumpareen pohjoispäättyyn. Esiin saatiin myös palaneista kivistä koostuvan kivrakenteen osa. Koetutkimuksen perusteella voitiin päätellä Papinkalliolla sijainneen rautakautisen asuinpaikan.

Vuonna 2001 Papinkallion tutkimuksia jatkettiin edelleen. Kesän 2001 kaivausten (Näränen 2001) tavoitteena oli varmentaa edellisen kesän koekaivauksessa saatuja tuloksia muinaisjäännöksen luonteesta ja ajoituksesta avaamalla paikalle laajempi yhtenäinen kaivausalue. Kaivausalue sijoitettiin vuoden 2000 koeojien perusteella Papinkallion 1:n pohjoispäättyyn. Kaivaukset vahvistivat tulkinnan Papinkalliosta rautakautisena asuinpaikkana. Kiinteitäkin rakenteita löydettiin: kaksi suurten maakivien varaan rakennettua palaneista kivistä koostunutta, kiukaiksi tulkittua kivrakennetta. Nämä kertoivat paikalla sijainneen ainakin kahden rautakaudelle ajoitettavan rakennuksen. Papinkalliolla on luultavasti sijainnut kolmaskin rakennus, josta kertoivat kaivausalueen itäpuolella havaittavissa olleet paalunjäljet. Papinkallion asuinpaikalla oli kesän 2001 kaivausten perusteella selkeästi havaittavissa kaksi aikataso: Alueen itäosasta löydetty Morbyn-keramiikka kertoo ihmistoiminnasta rautakauden alussa. Toisaalta kivikiukaiden läheisyydestä löydetty keramiikka näyttäisi ajoittavan rakenteet rautakauden lopulle 800-1100 -luville jKr. Sitä onko asutus jatkunut Papinkalliolla rautakauden alusta sen loppuun katkeamattomana, ei vielä tiedetä.

MITTAUKSET, KAIVAUSMENETELMÄT JA DOKUMENTOINTI

Kaivettu alue, kaivausalue B, rajautui etelässä koeoja II:n pohjoisreunaan, idässä koeoja I:n länsireunaan ja pohjoisessa kaivausalue A:n eteläreunaan. Näin kaivausalue B:n karttakoordinaateiksi tulivat: lounaiskulma X=7080 59 Y=5653 40, kaakkoiskulma X=7080 59 Y=5653 50, luoteiskulma X=7080 61 Y=5653 40 ja koilliskulma X=7080 61 Y=5653 50. Kaivausalue mitattiin paikoilleen aikaisempien kaivausten nurkkapaalujen perusteella. Vaikka vuosien 2000 ja 2001 kaivausalueen nurkat oli mitannut paikoilleen Raision kaupungin mittausosasto takymetrillä, sijoittui kaivausalue B:n pohjoisreuna noin 20 cm leveydeltä kaivausalue A:n eteläosaan. Tehdyssä tarkastuksessa ilmeni, että aikaisempien vuosien paalut, joita käytettiin mittauksen perusta, olivat edelleen tukevasti oikeilla paikoillaan. Virhe ei siis johtunut siitä, että paalut olisivat siirtyneet. Kaivausalue B kaivettiin koko alalta, vaikka pohjoisreunaan jäikin noin 20 cm:n levyinen vyöhyke jo kaivettua aluetta. Tämä alue merkittiin karttoihin häiriintyneen maan alueena.

Korkeuskiintopisteenä käytettiin vuoden 2000 koetutkimuksia varten Papinkallio 1:n länsireunalla olevaan maakiveen siirrettyä N 60-järjestelmän mukaista korkeuspistettä, jonka korkeus on 19,39 m m.p.y. (Sipiläinen 2000). Vaaituskojeen lukemia seurattiin säännöllisesti, jotta vuonna 2001 kaivausten aikana rikkoutuneesta vaaituskojeesta aiheutuneiden virheiden kaltaisia mittausvirheitä ei pääsisi syntymään.

Kaivaus suoritettiin tasokaivauksena 5 cm kerroksina. Jokainen neliömetrin suuruinen ruutu kaivettiin 50x50 cm kokoisissa ruuduissa ja kaivettu maa seulottiin. Löydöt otettiin talteen neljäosaruudun tarkkuudella kerroksittain. Merkittävimmille löydöille, kuten esinelöydöille ja erilaisille keskittymille mitattiin tarkempi löytöpaikka. Koko kaivausalue kaivettiin kuudenteen tasoon saakka, minkä jälkeen seitsemäs, kahdeksas ja yhdeksäs taso kaivettiin vai niistä kohdin, joissa kulttuurimaata oli vielä jäljellä. Lopuksi kaivausalueelle kaivettiin säännöllisin välein tarkastuskuoppia.

Kaivausalue dokumentoitiin kerroksittain viiden cm:n välein. Kustakin tasosta piirrettiin kartat mittakaavassa 1:20, ne valokuvattiin mustavalko- ja diafilmille sekä laadittiin sanallinen kuvaus. Tasokarttojen lisäksi piirrettiin yksi yksityiskohtakartta mittakaavassa 1:10 ja kaivausalueen länsiprofiili dokumentoitiin valokuvaamalla ja piirtämällä kartta.

HAVAINNOT

Tasot

Taso 0

Kaivausalueen itäosassa maannos on ruskeata hiekan ja mullan sekaista kulttuurimaata ja länsipäädyssä tummanruskeata noen sekaista kulttuurimaata. Maannosten välinen raja kulkee kaivausalueen poikki ruudun 132/228 lounaiskulmasta koilliseen ruudun 133/229 lounaiskulmaan, missä se kääntyy itää kohden. Ruudun 133/230 lounaiskulman tuntumassa maannosten välinen raja kääntyy pohjois-luoteeseen ja jatkuu kohden kaivausalueen pohjoisreunaa. Ruudun 133/229 puolivälin tienoilla maannosten välinen raja kohtaa kaivausalueen pohjoisreunassa olevan kapean, noin 20 cm leveän häiriintyneen maan vyöhykkeen. Häiriintynyttä maata on kapeana vyöhykkeenä kaivausalueen pohjoisreunalla koko kaivausalueen alalla. Tämä häiriintyneen maan vyöhyke on vuoden 2001 kaivausalueen eteläreunaa ja se on havaittavissa kaikissa tasoissa, joten siihen ei enää seuraavien tasojen kuvauksissa palata.

Ruudun 134/232 lounaiskulmassa on pieni kanto. Myös ruudun 134/229 keskiosassa on pieni kanto juurineen. Yksi kannon juurista jatkuu ruudun 134/230 länsiosaan. Ruudun 132/227 luoteiskulmassa on kookas kanto juurineen. Juurista yksi kulkee kohden pohjoista ruudun 133/227 alueelle ja kaksi jatkuu kaivausalueen länsireunaan ruudun 132/226 pohjoisreunassa ja ruudun 133/226 eteläreunassa. Neljäs juurista kulkee kohden lounasta kaivausalueen eteläreunaan. se haarautuu kahteen osaan, joista toinen haaraa saavuttaa kaivausalueen eteläreunan ruudun 132/226 lounaiskulmassa ja toinen samaisen ruudun kaakkoiskulmassa.

Taso 1

Maannos kaivausalueen itäosassa on ruskeata hiekan ja mullan sekaista kulttuurimaata ja länsipäädyssä tummanruskeata noen sekaista kulttuurimaata. Maannosten välinen raja kulkee kaivausalueen poikki lounaasta koilliseen ruutujen 132/228, 133/229 ja 134/229 alueella kohdaten pohjoisreunan häiriintyneen maan vyöhykkeen ruudun 134/230 lounaiskulman tuntumassa. Tummanruskeata noen sekaista kulttuurimaata on kuitenkin myös laikkuina kaivausalueen itäosassa, ruutujen 132/231 ja 132/234 eteläreunassa. Ruudun 132/230 eteläreunassa ja ruudun 132/231 lounaiskulmassa on yhtenäinen alue vaaleata hiekkää.

Kiviä on hajallaan eri puolilla kaivausaluetta. Eniten niitä on kaivausalueen länsipäädyssä, ruuduissa 132/226 ja 133/226. Ruutujen alueella olevat kivet ovat selvästi tulen rapauttamia ja halkaisijaltaan 5-15 cm suuruisia. Ruudun 133/226 luoteiskulmassa ja ruutujen 133/226 koilliskulmassa ja 133/227 luoteiskulmassa työntyy kaivausalueelle kaksi suurta kiveä.

Ruutujen 133/232 luoteiskulman ja 134/232 lounaiskulman alueella on kanto juurineen. Ruudussa 134/229 on myös kanto juurineen. Ruudun 132/227 luoteiskulmassa on suuri kanto, jonka juuret ulottuvat usean ruudun alueelle. Idässä aina ruudun 132/230 länsiosaan.

Taso 2

Tummanruskeata noen sekaista kulttuurimaata on yhtenäisenä alueena kaivausalueen länsipäädyssä kaivausalueen itäreunaan. Maannos rajautuu pohjoisessa häiriintyneen maan vyöhykkeeseen ja etelässä ruskeaan hiekan ja mullan sekaisen kulttuurimaan alueeseen. Maannosten välinen raja kulkee ruutujen 132/228-229, 133/229-232, 134/233 ja 133/233-235 alueella. Ruudun 134/233 itäreunassa on muodoltaan pyöreähkö hiilikeskittymä, jonka halkaisija on 20 cm.

Kaivausalueen länsiosassa, ruutujen 132/226, 133/226, 132/227, 133/227, 132/228, 13/228, 133/229 ja 134/229 alueella on havaittavissa yhtenäinen pitkänomainen hajanainen kiveys. Suuri osa kivistä on selvästi tulen rapauttamia. Kiveyksen seassa, ruudussa 133/227 on kaksi pientä palaneen saven keskittymää. Muualla kaivausalueella kivet eivät muodosta minkäänlaisia rakenteita.

Edellisen tason tapaan ruutujen 133/232 luoteiskulman ja 134/232 lounaiskulman alueella on kanto juurineen. Ruudussa 134/229 on myös kanto juurineen. Ruudun 132/227 luoteiskulmassa on suuri kanto, jonka juuret ulottuvat usean ruudun alueelle. Idässä aina ruudun 132/230 länsiosaan.

Taso 3

Kaivausalueen koillisosassa maannos on ruskeata kulttuurimaata. Maannos rajautuu pohjoisessa kapeaan häiriintyneen maan vyöhykkeeseen, lännessä pienen matkaa tummanruskean noen sekaisen kulttuurimaan alueeseen ja lännessä ja etelässä puhtaan soran alueeseen. Maannoksen raja kulkee ruutujen 134/233 ja 133/233-235 alueella. Toinen yhtenäinen alue ruskeata kulttuurimaata on kaivausalueen eteläreunassa ruutujen 132/229-231 ja 133/230-232 alueella. Maannos rajautuu idässä puhtaan soran alueeseen

ja pohjoisessa ja lännessä tummanruskean noen sekaisen kulttuurimaan alueeseen. Tummanruskeata noen sekaista kulttuurimaata on laajana yhtenäisenä alueena kaivausalueen länsi- ja pohjoisosassa. Maannoksen raja kulkee ruutujen 132/229-230, 133/230-233 ja 134/233 alueella. Ruudun 133/229 luoteiskulmassa ja ruudun 134/229 lounaiskulmassa on yhtenäinen pyöreähkö alue nokimaata, joka etelässä näyttäisi rajautuvan kolmeen kiveen. Ruudun 132/226 itäreunassa on pieni palaneen saveen keskittymä. Ruutujen 132/228 ja 133/228 raja-alueella on kahdessa kohtaa hiiltynyttä puuta. Puhtaan soran alueella, ruudun 132/234 keskiosassa on havaittavissa hiiltä.

Kaivausalueen länsipäädyn kiveys on edelleen selvästi havaittavissa. Se on kuitenkin käynyt jo hajanaisemmaksi eikä ulotu enää ruudun 134/229 alueelle. Pituutta rakenteella on tasossa noin 3 m ja leveyttä noin 1,5 m. Suuri osa kivistä on tulen rapauttamia.

Ruutujen 133/232 luoteiskulman ja 134/232 lounaiskulman alueella on kanto juurineen. Ruudussa 134/229 on myös kanto juurineen. Ruudun 132/227 luoteiskulmassa, kivirakenteen päällä on suuri kanto, jonka juuret ulottuvat usean ruudun alueelle. Idässä kuitenkin enää vain ruudun 132/227 alueelle.

Taso 4

Kaivausalueen koilliskulmassa tummanruskeaa noensekaista kulttuurimaata. Maannos kattaa ruudut 134/234 ja 134/235. Ruudussa 133/235 havaittavissa halkaisijaltaan n. 50 cm oleva ruskea kulttuurimaa läikkä. Tummanruskeaa noensekaista kulttuurimaata havaittavissa myös ruutujen 133-134/232 alueella. Muutoin kaivausalueen itäpuolen maannos on soraa. Poikkeuksena ruutu 133/233, jossa neljän kiven ympäröimänä halkaisijaltaan 22 cm oleva ruskea kulttuurimaaläikkä (Mahdollinen paalunjälki?).

Kaivausalueen länsiosaa peittää kokonaisuudessaan kulttuurimaa. Lännempänä, kannon peittämän kivirakenteen alueella maannos on vielä tummanruskeaa ja noensekaista kulttuurimaata, mutta muuttuu itään päin mentäessä ruskeaksi kulttuurimaaksi. Kivirakenne on edelleen selkeästi havaittavissa, joskin se on käynyt yhä hajanaisemmaksi. Suurin osa rakenteen kivistä on tulen rapauttamia.

Taso 5

Kaivausalueen itäosan maannos aina ruutuihin 132-134/230 saakka soraa. Poikkeuksena halkaisijaltaan n. 45 cm oleva tummanruskean noensekaisen maan läikkä ruudussa 133/235. Kerrosta viisi kaivettaessa tuli tästä kohtaa palanutta savea, keramiikkaa sekä pieniä hiilenpaloja. Myös ruutujen 133-134/232 alueella on havaittavissa tummanruskeaa noensekaista kulttuurimaata.

Kaivausaluetta peittää kulttuurimaannos länteen päin ruuduista 132-134/229. Alueen läntisimmällä puolella maannos on tummanruskeaa kulttuurimaata vaaleten ruskeaksi kulttuurimaaksi tultaessa kohti itää. Alueen länsiosassa, ruuduissa 132-133/226-227 havaittavissa edelleen kannon peittämän, kivisen rakenteen jäännökset, joskin kiviä on jäljellä enää harvakseltaan. Suurin osa rakenteen kivistä on palaneita.

Kivirakenteen alla 132/227 näkyvissä hiiltynyttä puuta. Itä-länsi suuntaisen puun pinta on tasainen, ehkä hiukan kupera. Puu näyttää jatkuvan kuudenteen kerrokseen. Sitä on näkyvissä viidennessä tasossa 23 cm:n pituudelta ja 13 cm:n leveydeltä. Puun paksuus on noin 6 cm. Tämä puunkappaleen pohjoispuolella vielä toinen itä-länsi suuntainen hiiltynyt puu, joka näkyvissä 18 cm:n pituudelta ja 10 cm:n leveydeltä. Puun paksuutta

ei voi arvioida vielä tässä vaiheessa. Puunkappaleiden pohjoispuolella, halkaisijaltaan noin 30 cm kokoinen alue, josta löytyi viidettä kerrosta kaivettaessa runsaasti hiilenspaloja ja savitiivistettä sekä yksi kivessä kiinni oleva savitiivisten kappale.

Taso 6

Suurin osa kaivausalueen maannoksesta on puhdasta soraa. Alueen itäosassa on kuitenkin ruuduissa 133/235 ja 134/232 vielä havaittavissa tummanruskeaa noensekaista kulttuurimaata. Länsiosa puolestaan on lähes kokonaan kulttuurimaan peittämä, lukuun ottamatta kahta alueen läntisintä neliometriä, joissa on näkyvissä peruskallio. Tummanruskeaa noensekainen kulttuurimaa kattaa nyt jo hyvin hajanaiseksi käyneen kivirakenteen. Tästä itää päin, aina linjaan $y = 230$, on havaittavissa kulttuurimaannoksen värin vaalenevan ruskeaksi kulttuurimaaksi.

Ruuduissa 132-133/227 sijaitseva palaneista kivistä koostuvasta rakenteesta on jäljellä enää hajanaisia kiviä. Suuri kanto peittää yhä kiveystä. Kiveyksen kaakkoiskulmassa ja kannon alla on havaittavissa hiiltynyttä puuta. Kannon alla olevan hiiltyneen puun alta pilkottaa muutamia palaneita kiviä

Taso 7

Seitsemännestä kerroksesta lähtien kaivettiin enää vain niiden ruutujen alueelta, joissa oli havaittavissa kulttuurimaata. Näin ollen taso 7 käsittää kaksi aluetta. Ruutujen 232/226-230, 133/226-230 ja 134/229-230 muodostaman alueen ja ruutujen 133/232 ja 134/232 muodostaman alueen.

Alue 133-134/232: Ruudussa 134/232 on pitkänomainen alue tummanruskeata noensekaista kulttuurimaata. Se rajautuu pohjoisessa häiriintyneenmaan vyöhykkeeseen ja muualla puhtaaseen soraan. Muualla maannos on puhdasta soraa.

Alue 132-133/226-230 ja 134/229-230: Kaivausalueen länsiosassa on tummanruskeata noensekaista kulttuurimaata yhtenäisenä alueena ruutujen 132-133/226, 132-133/227 ja 133/228 alueella. Maannos rajautuu lännessä kallioon, joka täyttää jo melkein kokonaan ruudut 132-133/226. Pohjoisessa maannos rajautuu suureen kiveen ja häiriintyneenmaan vyöhykkeeseen, ja idässä ruskean kulttuurimaan alueeseen. Ruskeata kulttuurimaata on havaittavissa kahdessa kohtaa. Suurempi alue rajautuu kaivausalueen eteläreunaan ja sen raja kulkee ruutujen 132/227, 133/228, 133/229 ja 132/229 alueella. Pienempi alue maannosta on ruudussa 134/229. Tämän pienemmän maannoksen alueella on myös pieni muodoltaan pyöreähkö nokimaa-alue. Muualla maannos on puhdasta soraa.

Kaivausalueen länsipäädyn kiveys on käynyt jo hyvin hajanaiseksi ja muodottomaksi. Kiveyksen päällä oleva kanto on edelleen paikallaan.

Taso 8

Kahdeksas kerros kaivettiin vain osasta aluetta.

Alue 133-134/232: Tummanruskeata noensekaista kulttuurimaata halkaisijaltaan 50-80 cm olevalta alueelta. Muutoin maannos puhdasta soraa.

Alue 132-134/226-230: Ruudussa 132/230 pyöreähkö, halkaisijaltaan n. 22 cm oleva läikkä tummanruskeata noensekaista kulttuurimaata. Ruutujen 134/229-230 alueella kapea, itä-länsi-suuntainen kaistale ruskeata kulttuurimaata. Tummanruskeata noensekaista kulttuurimaata on kapeana kaistaleena alueen länsiosassa ruuduissa 132-133, 135/ 227-228. Muualla maannos on puhdasta soraa. Alueella sijainneista kivirakenteista on jäljellä enää kannon alla olevat kivet.

Taso 9

Yhdeksäs kerros kaivettiin vain osasta aluetta.

Alue 133-134/232: Tummanruskeaa noensekaista kulttuurimaata havaittavissa ruudussa 134/232. Maannos muutoin soraa ja saven sekaista soraa.

Alue 132-134/226-230: Tummanruskeaa noensekaista kulttuurimaata havaittavissa ruudussa 133/227 sekä ruudussa 132/227 olevan kannon alla. Alueen itäisimpiä ruutuja peittää kallio. Ruskeaa kulttuurimaata kapeana vyöhykkeenä ruuduissa 134/229-230. Maannos alueella muutoin soraa ja saven sekaista soraa.

Puujäänteet

Kaivausalueen länsipäädystä, kivirakenteen seasta tuli kolmannelta kerroksesta alkaen esiin hiiltynyttä puuta, josta seuraavaksi kuvaukset kerroksittain.

3. kerros

Ruutujen 132/228 ja 133/228 rajalla, molempien ruutujen alueella kappale hiiltynyttä puuta. Kappaleen suunta on länsilounaasta itäkoilliseen. Puuta reunustavat lännessä, pohjoisessa ja idässä tulen rapauttamat kivet. Hiiltyneen puun mitat ovat: pituus 44 cm, leveys 14 cm ja paksuus 6-8 cm. Maannos puun läheisyydessä koostui rapautuneesta kivistä, kivimurskasta ja mustasta maasta.

4. kerros

Ruudussa 132/228 B pieni alue, jolla hiiltynyttä puuta. Alueen koordinaatit ovat X=132,55 ja Y=228,01. Korkeusmittauslukemat ovat: kone 107, pinta 174 ja pohja 177. Ruudussa 133/228 pitkänomainen kappale hiiltynyttä puuta. Kappaleen pituus on 42 cm ja leveys 6-7 cm ja se on itä-länsi-suuntainen. Hiiltyneen puun kulmien koordinaatit ovat: 1. X=133,0 Y=228,5, 2. X=133,10 Y=228,45, 3. X=133,5 Y=228,5 ja 4. X=133,16 Y=228,44. Korkeusmittauslukemat ovat: pinta 18,77 m m.p.y. ja pohja 18,71 m m.p.y.

5. ja 6. kerros

Ruudussa 132/227 näkyvissä hiiltynyttä puuta. Hiiltyneen puun alue sijaitsee ruudun keskiosassa kannon alla ja sen itäpuolella. Isompi yhtenäinen kappale sijaitsee ruudun 132/227 D lounaiskulmassa. Se jatkuu lännessä kannon alle. Kappale jatkuu myös kuudenteen kerrokseen. Välittömästi kappaleen pohjoispuolella on nähtävissä hiiltynyttä puuta, hiukan korkeammalla ja selvästi jo kannon alla.

Edellä kuvattujen hiiltyneen puun kappaleiden pohjoispuolella olevan itä-länsi-suuntaisen juuren pohjoispuolella on toinen kappale hiiltynyttä puuta. Se on kiinni juuressa ja siitä on näkyvissä vain pinta. Kappaleen pituus on 18 cm ja leveys 10 cm.

Kappaleen pohjoispuolelle jää alue, jolla on havaittavissa runsaasti pieniä hiilen paloja. Alue rajautuu pohjoisessa 4-5 kiven muodostamaan itä-länsi-suuntaiseen kiviriviin. Alueen pituus on 28 cm ja leveys 26 cm.

Koko alueen mitat ovat: pituus 60 cm ja leveys 52 cm. Sen kulmien koordinaatit ovat: X=132,48 Y=227,56, 2. X=132,55 Y=227,81, 3. X=132,90 Y=227,62 ja 4. X=133,10 Y=227,95. Hiiltyneen puun lisäksi alueelta löydettiin runsaasti savitiivistettä.

Maannos hiiltyneen puun alla tumman ruskeata noensekaista kulttuurimaata., josta löytöinä tuli runsaasti palanutta savea. Selvästi rakenteeseen kuuluvia kiviä ei ainakaan reuna-alueella ole näkyvissä hiiltyneen puun alla. Kannon alla kulkevan hiiltyneen puun alla kuitenkin näkyvissä pari kiveä, jotka kuulunevat kivirakenteeseen.

Löydöt

Metallilöydöt

Kaivauksilta talteen otettujen löytöjen joukossa on 24 metallilöytöä, joista 5 pronssia ja 19 rautaa. pronssiesineitä ovat pronssikulkusen katkelma (ruutu 134/233, kerros 2), pronssihelmi (ruutu 134/234, kerros 3), pronssilevyn katkelma (ruutu 132/229, kerros 4), pronssilevyn katkelma (ruutu 134/234, kerros 4) ja pronssirengas (ruutu 132/226, kerros 5).

Rautaesineitä ja niiden katkelmia otettiin talteen kaikkiaan 19 kappaletta. Näistä suurin osa nauvoja ja niittejä (9 kpl.). Rautaesineitä ja niiden katkelmia löydettiin yhdeksästä ruudusta, 132/226 (2 kpl.), 132/229 (2 kpl.), 132/232 (2 kpl.), 132/235 (1 kpl.), 133/226 (2 kpl.), 132/229 (5 kpl.), 133/231 (2 kpl.), 133/232 (1 kpl.) ja 134/231 (2 kpl.). Kerroksista korostuvat kerrokset 2 (4 kpl.), 3 (9 kpl.) ja 4 (3 kpl.).

Keramiikka

Keramiikkaa löydettiin kaivauksissa kaikkiaan 189 kappaletta. Talteen otettujen keramiikan palojen yhteenlaskettu paino on 492 grammaa. Kappalemäärän mukaan on keramiikan paloja eniten ruuduista 134/232 (66 kpl.) ja 134/233 (31 kpl.) Kerroksista korostuvat selvästi kerrokset 6 (52 kpl.) ja 7 (66 kpl.). Kaikki kerroksen 7 keramiikan palat ovat peräisin ruudusta 134/232. Painon osalta on keramiikkaa eniten ruuduista 134/232 (128g), 134/233 (58g), 133/229 (54g) ja 133/226 (50g). Kerroksista korostuvat kerrokset 4 (104g), 6 (108g) ja 7 (130g).

Savitiiviste

Talteen otetun savitiivisteen kokonaismäärä on 2647 grammaa. Horisontaalisesti savitiiviste keskittyy selvästi ruutuihin 132/226, 132/227, 132/228, 133/226, 133/227, 133/228, 133/229 ja 134/229. Näiden ruutujen alueelta on peräisin 2220g eli 83,88 % löydetystä savitiivisteestä. Eniten savitiivistettä löydettiin ruudusta 132/227 (576g). Stratigrafisesti savitiiviste keskittyy kerrokseen 3, 4, 5 ja 8, joista on peräisin 84,13 % talteen otetusta savitiivisteestä. Kerroksen 8 savitiivisteestä lähes 95 % on löydetty ruudusta 132/227.

Palanut savi

Palanutta savea löydettiin 9535 grammaa. Horisontaalisesti palanut savi on jakautunut alueelle varsin tasaisesti. Eniten palanutta savea on löydetty ruuduista 134/229 (1404 g) ja 132/227 (1132 g). Yleisestä kuvasta poikkeavat selvästi ruudut 132/231, 132/232, 132/233, 132/234 ja 132/235, joista tunnetaan yhteensä 316g eli vain 3,3 % kaikesta palaneesta savesta. Stratigrafisesti palanut savi keskittyy kerrokseen 1, 2, 3, 4 ja 5, joista sitä on löydetty 8385 g eli lähes 88 % kaikesta palaneesta savesta.

Palanut kuonaantunut savi

Palanutta kuonaantunutta savea otettiin talteen 667 grammaa. Horisontaalisesti palanut kuonaantunut savi on keskittynyt ruutujen 132/234, 133/230, 133/231, 133/232, 133/233, 133/234, 133/235, 134/231, 134/232, 134/233, 134/234 ja 134/235 alueelle. Ruutujen alueelta otetun palaneen kuonaantuneen saven määrä on 580g eli 86,9 % kokonaismäärästä. Eniten palanutta kuonaantunutta savea on ruuduista 134/234 (126g) ja 134/235 (104g). Stratigrafisesti palanut kuonaantunut savi keskittyy kerrokseen 2, 3 ja 4, joista sitä on löydetty 580g eli 86,9 % kokonaismäärästä.

Palanut luu

Talteen otetun palaneen luun kokonaismäärä on 88 grammaa. Horisontaalisessa levinnäissä ei ole havaittavissa selviä keskittymiä. Eniten palanutta luuta on ruudusta 133/239 (12g). Stratigrafisesti palanutta luuta on eniten kerroksista 2 (20g) ja 3 (42g).

Savikiekon palat

Savikiekon paloja löydettiin 325 kappaletta. Näiden yhteenlaskettu paino on 1587 grammaa. Horisontaalisesti savikiekon palat keskittyvät alueelle 133/226-235 ja 134/229-235, jolta on peräisin yli painon mukaan yli 90% ja kappalemäärän mukaan yli 80% kaikista savikiekon paloista. Stratigrafisesti korostuvat kerrokset 2, 3 ja 4, joista on peräisin yli 80% kaikista savikiekon paloista niin painon kuin kappalemääränkin mukaan.

Muut löydöt

Piitä löydettiin 4 kpl. Ruuduista 132/233 (1 kpl.), 133/227 (1 kpl.), 134/233 (1 kpl.) ja 123/230 (1 kpl.). Piin kappaleet löydettiin kerroksista 1, 2 ja 3. Ruudusta 133/233, kerroksesta 3 löydettiin punainen lasimassahelmi. Kiviesineiden katkelmia löydettiin 13 kappaletta. Näistä suurin osa on hioinkivien katkelmia (10 kpl.). Lisäksi löydettiin yksi jauhinkiven katkelma ja yksi pyöreän kiven katkelma. Hioinkivien katkelmia löydettiin ruuduista 132/231 (1 kpl.), 132/232 (1 kpl.), 133/230 (7 kpl.), 133/232 (1 kpl.) ja 134/231 (1 kpl.). Jauhinkiven katkelma löydettiin ruudusta 132/228, kerroksesta 4 ja pyöreän kiven katkelma ruudusta 134/232, kerroksesta 3.

HAVAINTOJEN TULKINTA JA AJOITUS

Kaivausten havainnot ja löydöt eivät muuttaneet Papinkalliosta aikaisempien tutkimusten perusteella muodostettua kuvaa. Kyseessä on rautakautinen asuinpaikka, jolla ihmistoimintoja on ollut kahteen otteeseen. Ensimmäinen toimintajakso ajoittuu

kaivauksissa löydetyn morbyn keramiikkaan perusteella rautakauden alkuun. Toinen jakso puolestaan ajoittuu rautakauden lopulle 1000-1100-luvulle jKr. Tähän jälkimmäiseen jaksoon kuuluvat viitteet kiuasuuneilla varustetuista hirsirakennuksista. Kaivauksissa löydetyt paalunjäljet puolestaan liittyvät varhaisempaan asutusjaksoon.

Alueen länsipäädyn kivirakenne on osa romahtanutta kiuasta, josta puolet tutkittiin jo vuoden 2001 kaivauksissa. Kiveyksestä löydetty ristikkokoristeinen keramiikka (TYA 816:61) varmistaa kiukaan ajoituksen 1000-1100-luvulle jKr. Kiveyksestä löydetty hiiltynyt puu on mahdollisesti peräisin romahtaneesta hirsiseinästä, jonka päälle kiuas on sortunut. Seinälinjan olemassaoloa tukee myös se, että kaivausalueen eteläreunassa löydöt ovat hyvin vähäisiä.

Kaivausalueen itäosasta löydetyt pienehköt tummat kulttuurimaa-alueet kuulunevat varhaisempaan asutusvaiheeseen, koska löytöinä niistä saatiin talteen mm. naarmupintaista keramiikkaa. Selkeä varhaisempaan rakennukseen liittyvä jäännös lienee ruudusta 133/232 tasossa 4 havaittava kivien ympäröimä tumma ja muodoltaan pyöreähkö maaläikkä, joka on tulkittavissa paalunjäljeksi.

Mustavalkonegatiivit

Kuvaajat: Jari Näränen, Kirsi Sipiläinen ja Hanna-Leena Salminen

TYA NUMEROT

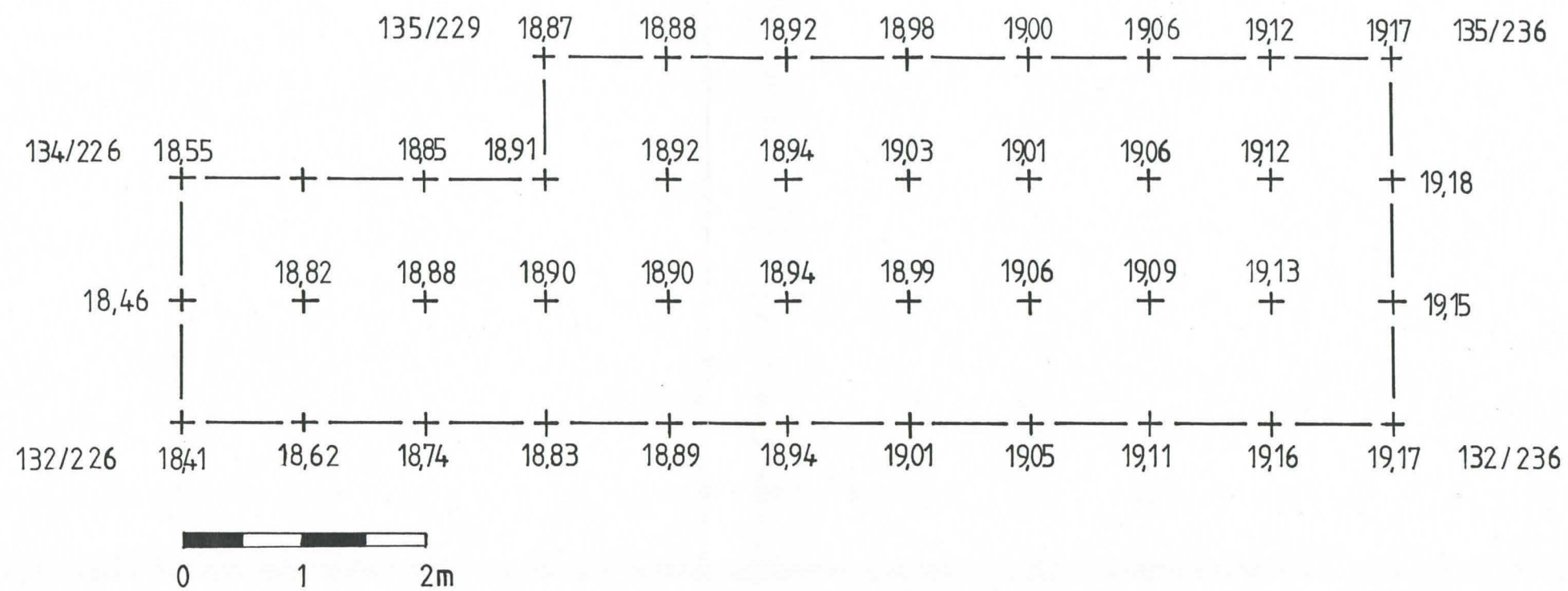
24405	Yleiskuva	Kaivausalue B	E	2.5.	K.S
24406	Tasokuva	Kaivausalue B, 0-taso	W	5.5.	K.S
24407	Tasokuva	Kaivausalue B, 1. taso	W	14.5.	K.S
24408	Tasokuva	Kaivausalue B, 1. taso	W	14.5.	K.S
24409	Tasokuva	Kaivausalue B, 2. taso	W	23.5.	K.S
24410	Yksityiskohta	Kaivausalue B, 3. kerros, hiiltynyttä puuta ruuduissa 132-133/228	W	28.5.	H-L.S
24411	Tasokuva	Kaivausalue B, 3. taso	W	4.6.	J.N
24412	Yksityiskohta	Kaivausalue B, 4. kerros, savitiivistekeskittymä ruuduissa 133-134/229	E	5.6.	J.N
24413	In situ	Kaivausalue B, 4. kerros, koristeltu saviastian pala ruudussa 133/228 B	E	5.6.	J.N
24414	In situ	Kaivausalue B, 4. kerros, savitiivistekeskittymä ruudussa 132/228 D	E	7.6.	J.N
24415	In situ	Kaivausalue B, 4. kerros, hiiltynyttä puuta ruudussa 133/228	Ylhäältä	7.6.	J.N
24416	In situ	Kaivausalue B, 4. kerros, hiiltynyttä puuta ruudussa 133/228	S	7.6.	J.N
24417	Tasokuva	Kaivausalue B, 4. taso	W	10.6.	J.N
24418	Tasokuva	Kaivausalue B, 5. taso	W	18.6.	J.N
24419	Tasokuva	Kaivausalue B, 5. taso	W	18.6.	J.N
24420	Yksityiskohta	Kaivausalue B, 5. taso, hiiltynyttä puuta ruudussa 132/227	Ylhäältä	18.6.	J.N
24421	Tasokuva	Kaivausalue B, 6. taso	W	24.6.	J.N
24422	Yksityiskohta	Kaivausalue B, 5. ja 6. taso, hiiltynyttä puuta ruudussa 132/227	S	24.6.	J.N
24423	Yksityiskohta	Kaivausalue B, 5. ja 6. taso, hiiltynyttä puuta ruudussa 132/227	E	25.6.	J.N
24424	Yksityiskohta	Kaivausalue B, 5. ja 6. taso, hiiltynyttä puuta ruudussa 132/227	N	25.6.	J.N
24425	Yksityiskohta	Kaivausalue B, 5. ja 6. taso, hiiltynyttä puuta ruudussa 132/227	W	25.6.	J.N
24426	Tasokuva	Kaivausalue B, alue 132-134/226-230, 7. taso	W	26.6.	J.N
24427	Tasokuva	Kaivausalue B, alue 132-134/232, 7. taso	W	26.6.	J.N
24428	Tasokuva	Kaivausalue B, alue 132-134/226-230, 8. taso	W	27.6.	J.N
24429	Tasokuva	Kaivausalue B, alue 133-134/232, 8. taso	W	27.6.	J.N
24430	Tasokuva	Kaivausalue B, alue 133-134/232, 9. taso	W	1.7.	H-L.S
24431	Tasokuva	Kaivausalue B, alue 132-134/226-230, 9. taso	W	1.7.	H-L.S
24432	Profiilikuva	Kaivausalue B, länsiprofiili	E	2.7.	H-L.S
24433	Tasokuva	Kaivausalue B, pohjataso	W	2.7.	H-L.S
24434	Tasokuva	Kaivausalue B, koepistot	W	3.7.	H-L.S
24435	Yleiskuva	Kaivausalue B täytettynä	W	8.7.	H-L.S
24436	Ryhmäkuva	Kaivausporukka 2, Anna Vartiala, Janina Laine, Satu Iivonen ja Saara Jalava		8.7.	H-L.S

Dia-positiivit

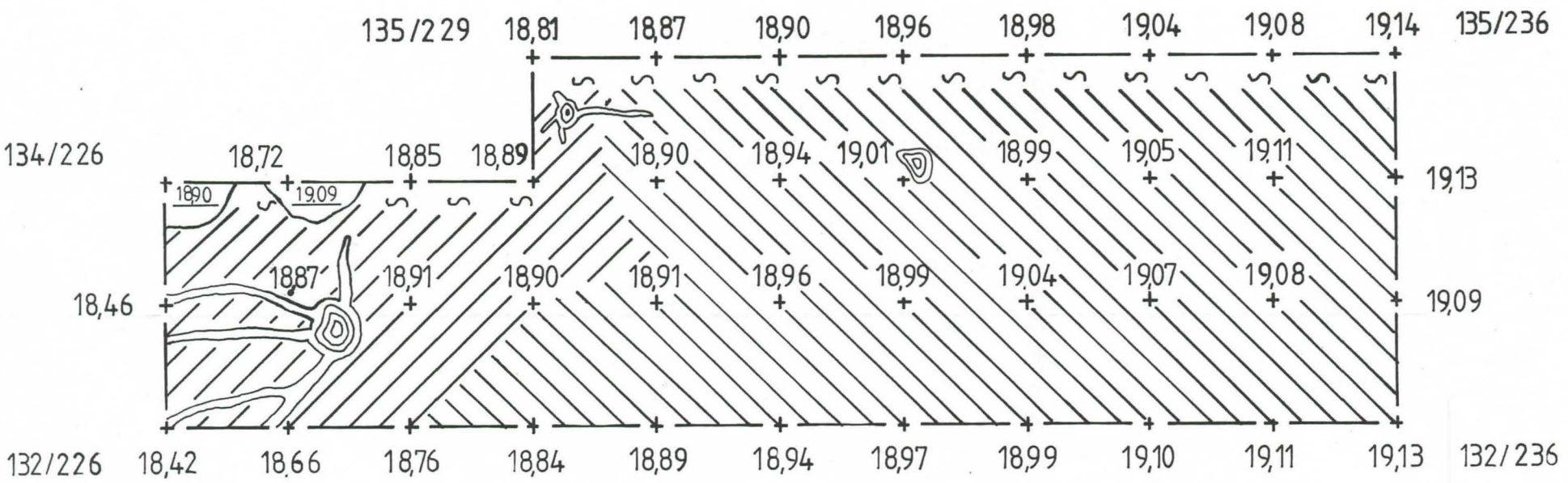
Kuvaajat: Jari Näränen, Kirsi Sipiläinen ja Hanna-Leena Salminen

TYA 330

1	Yleiskuva	Kaivausalue B	E	2.5.	24x36	J.N
2	Tasokuva	Kaivausalue B, 0-taso	W	5.5.	24x36	K.S
3	Tasokuva	Kaivausalue B, 1. taso	W	14.5.	24x36	K.S
4	Yksityiskohta	Kaivausalue B, 1. taso, länsipäädyn kivirakenne	W	14.5.	24x36	K.S
5	Tasokuva	Kaivausalue B, 2. taso	W	23.5.	24x36	K.S
6	Yksityiskohta	Kaivausalue B, 2. taso, länsipäädyn kivirakenne	W	23.5.	24x36	K.S
7	Yksityiskohta	Kaivausalue B, 3. kerros, hiiltynyttä puuta ruuduissa 132-133/228	W	28.5.	24x36	H-L.S
8	Tasokuva	Kaivausalue B, 3. taso	W	4.6.	24x36	J.N
9	Yksityiskohta	Kaivausalue B, 4. kerros, savitiivistekeskittymä ruuduissa 133-134/229	E	5.6.	24x36	J.N
10	In situ	Kaivausalue B, 4. kerros, koristeltu saviastian pala ruudussa 133/228 B	E	5.6.	24x36	J.N
11	In situ	Kaivausalue B, 4. kerros, savitiivistekeskittymä ruudussa 132/228 D	E	7.6.	24x36	J.N
12	In situ	Kaivausalue B, 4. kerros, hiiltynyttä puuta ruudussa 133/228	Ylhäältä	7.6.	24x36	J.N
13	In situ	Kaivausalue B, 4. kerros, hiiltynyttä puuta ruudussa 133/228	S	7.6.	24x36	J.N
14	Tasokuva	Kaivausalue B, 4. taso	W	10.6.	24x36	J.N
15	Tasokuva	Kaivausalue B, 5. taso	W	18.6.	24x36	J.N
16	Yksityiskohta	Kaivausalue B, 5. taso, hiiltynyttä puuta ruudussa 132/227	S	18.6.	24x36	J.N
17	Yksityiskohta	Kaivausalue B, 5. taso, hiiltynyttä puuta ruudussa 132/227	Ylhäältä	18.6.	24x36	J.N
18	Tasokuva	Kaivausalue B, 6. taso	W	24.6.	24x36	J.N
19	Yksityiskohta	Kaivausalue B, 5. ja 6. taso, hiiltynyttä puuta ruudussa 132/227	W	24.6.	24x36	J.N
20	Yksityiskohta	Kaivausalue B, 5. ja 6. taso, hiiltynyttä puuta ruudussa 132/227	Ylhäältä	24.6.	24x36	J.N
21	Yksityiskohta	Kaivausalue B, 5. ja 6. taso, hiiltynyttä puuta ruudussa 132/227	E	25.6.	24x36	J.N
22	Yksityiskohta	Kaivausalue B, 5. ja 6. taso, hiiltynyttä puuta ruudussa 132/227	N	25.6.	24x36	J.N
23	Yksityiskohta	Kaivausalue B, 5. ja 6. taso, hiiltynyttä puuta ruudussa 132/227	W	25.6.	24x36	J.N
24	Tasokuva	Kaivausalue B, alue 133-134/232, 7. taso	W	26.6.	24x36	J.N
25	Tasokuva	Kaivausalue B, alue 132-134/226-230, 7. taso	W	26.6.	24x36	J.N
26	Tasokuva	Kaivausalue B, alue 132-134/226-230, 8. taso	W	27.6.	24x36	J.N
27	Tasokuva	Kaivausalue B, alue 133-134/232, 8. taso	W	27.6.	24x36	J.N
28	Tasokuva	Kaivausalue B, alue 133-134/232, 9. taso	W	1.7.	24x36	H-L.S
29	Tasokuva	Kaivausalue B, alue 132-134/226-230, 9. taso	W	1.7.	24x36	H-L.S
30	Profiilikuva	Kaivausalue B, länsiprofiili	E	2.7.	24x36	H-L.S
31	Tasokuva	Kaivausalue B, pohjataso	W	2.7.	24x36	H-L.S
32	Tasokuva	Kaivausalue B, koepistot	W	3.7.	24x36	H-L.S
33	Yleiskuva	Kaivausalue B täytettynä	W	8.7.	24x36	H-L.S



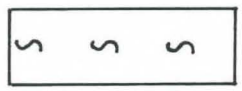
RAISIO KULOINEN PAPINKALLIO 1 2003	
Kartta 2	Rkn:o 1:657
Alue B, pintavaaituskartta	
Turun yliopisto / Arkeologia	
Kp 19.39 m m.p.y.	MK 1:50
Piirt. Kirsi Sipiläinen, puht. piirt. H.-L. Salminen	
Kaivausjohtaja Jari Näränen	



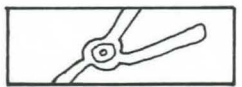
TUMMANRUSKEA NOEN SEKAINEN
KULTTUURIMAA



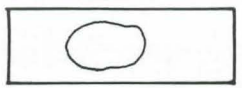
RUSKEA HIEKAN JA MULLAN
SEKAINEN KULTTUURIMAA



HÄIRIÖTEKIJÄ



KANTO



KIVI

RAISIO KULOINEN PAPINKALLIO 1 2003

Kartta 3

Rkn:o 1:657

Alue B 0-tasokartta

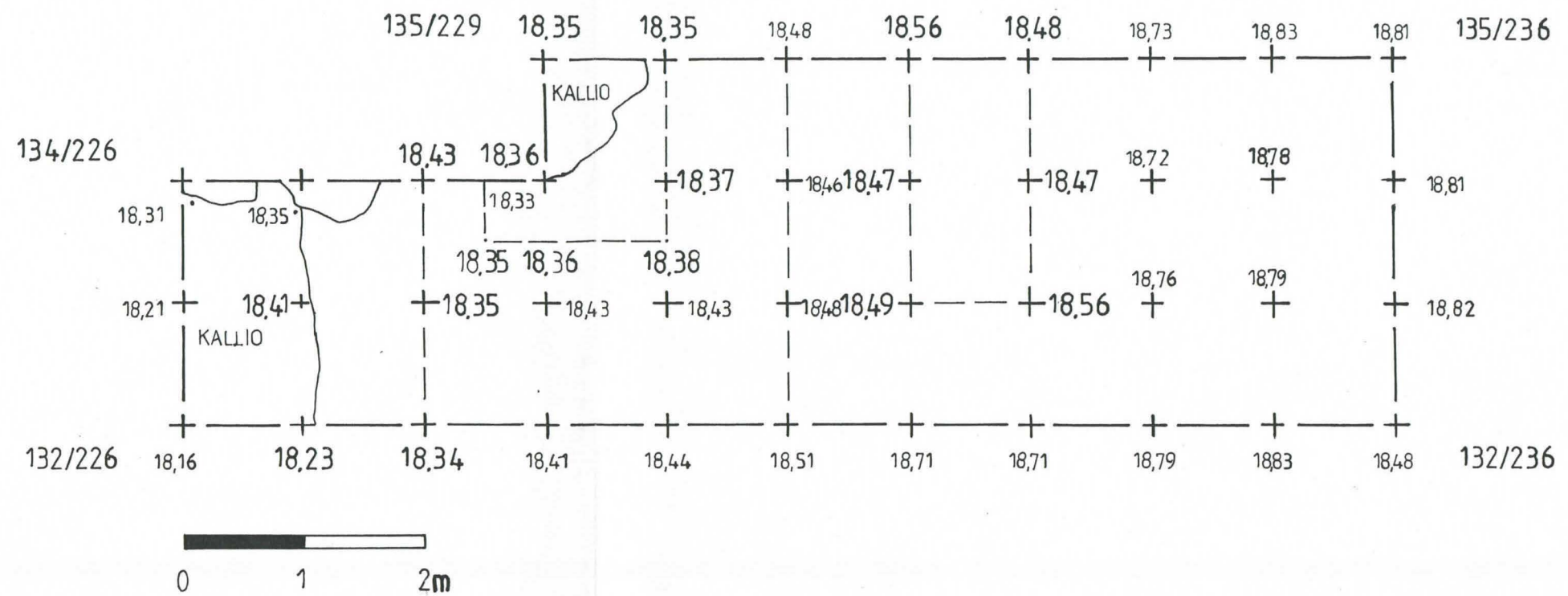
Turun yliopisto / Arkeologia

Kp 19.39 m m.p.y.

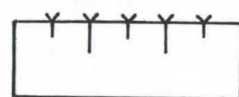
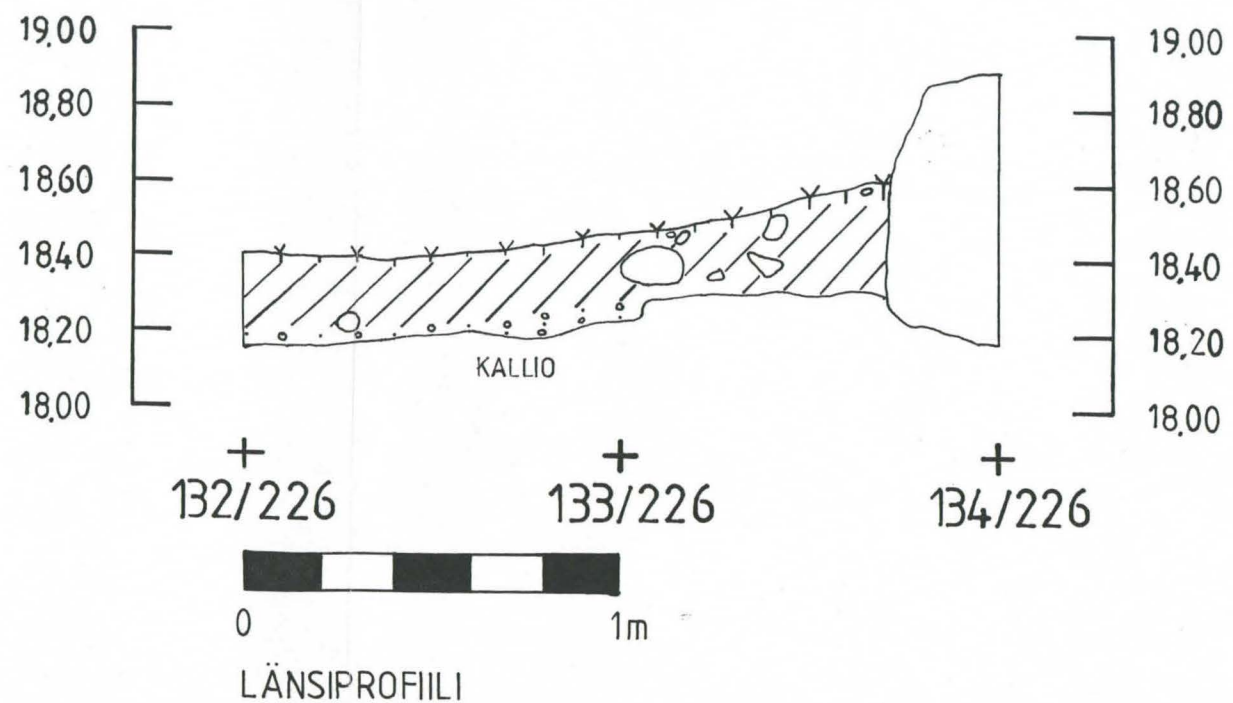
MK ~~1:20~~ 1:50

Piirt. Hanna-Leena Salminen

Kaivausjohtaja Jari Näränen



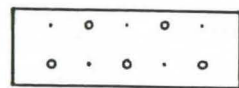
RAISIO KULOINEN PAPINKALLIO 1 2003	
Kartta 13	Rkn:o 1:657
Alue B, pohjakartta	
Turun yliopisto / Arkeologia	
Kp 19.39 m m.p.y.	MK 1:20 1:50
Piirt. Hanna-Leena Salminen	
Kaivausjohtaja Jari Näränen	



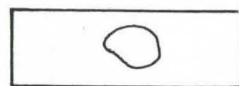
TURVE



TUMMANRUSKEA NOEN SEKAINEN
KULTTUURIMAA

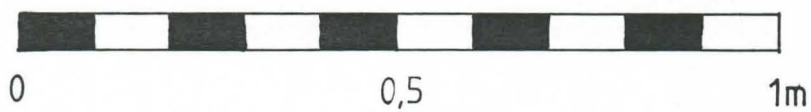
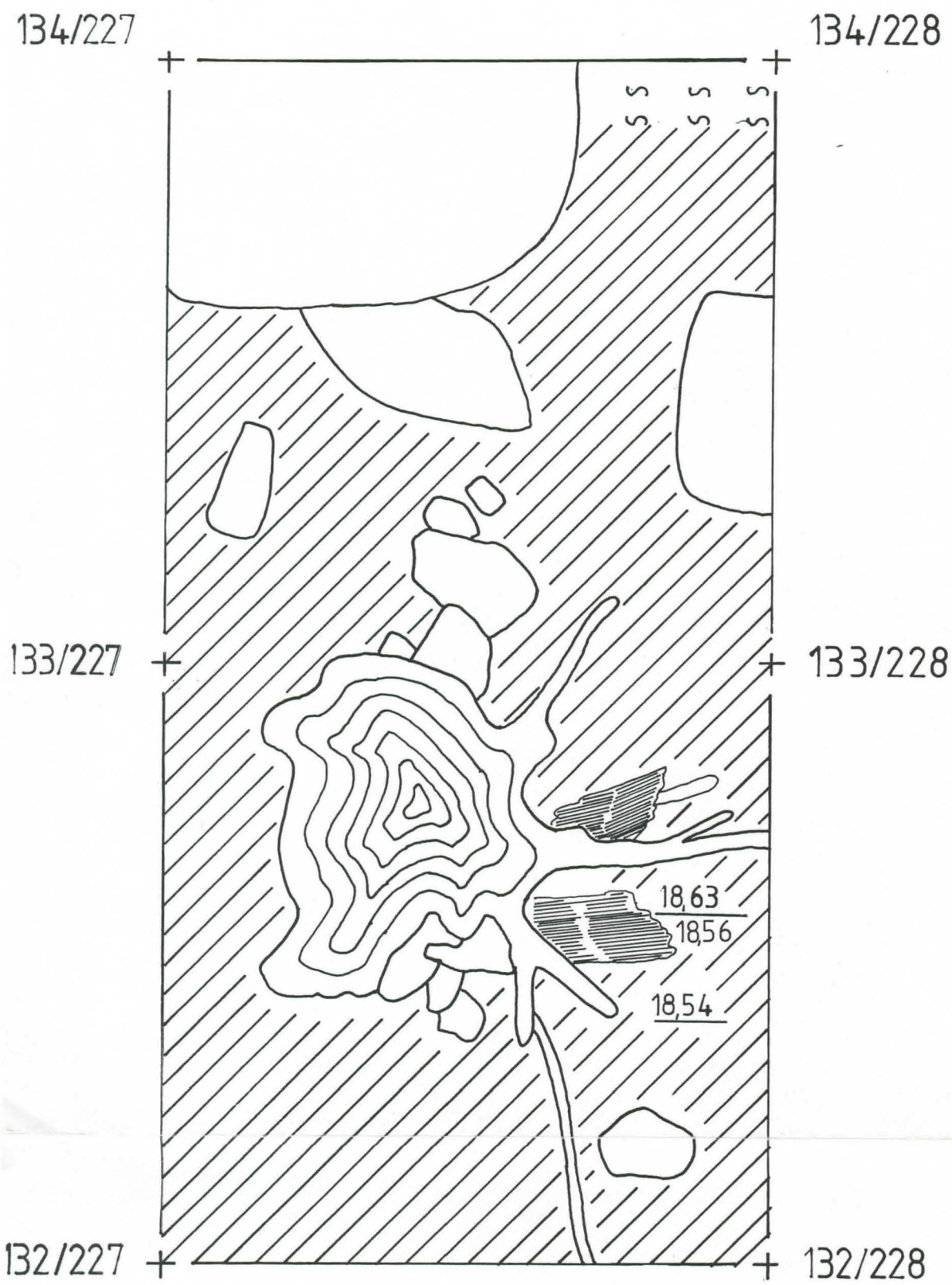


SORA

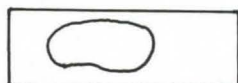


KIVI

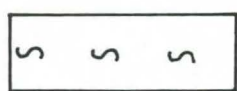
RAISIO KULOINEN PAPINKALLIO 1 2003	
Kartta 14	Rkn:o 1:657
Alue B, länsiprofiili	
Turun yliopisto / Arkeologia	
Kp 19.39 m m.p.y.	MK 1:20
Piirt. Hanna-Leena Salminen	
Kaivausjohtaja Jari Näränen	



TUMMANRUSKEA NOEN SEKAINEN
KULTTUURIMAA



KIVI



HÄIRIÖTEKIJÄ



HIILTYNYTTÄ PUUTA



KANTO

RAISIO KULOINEN PAPINKALLIO 1 2003

Kartta 15

Rkn:o 1:657

Alue B, yksityiskohtakartta

Turun yliopisto / Arkeologia

Kp 19.39 m m.p.y.

MK 1:10

Piirt. Jari Näränen, puht. piirt. H.-L. Salminen

Kaivausjohtaja Jari Näränen